

KARLOVA KONCEPCE ČESKÉHO STÁTU

*„Tím vším se starostlivost naší královské lásky
v bdělé mysli obírala,
strávila přemnoho bezesných nocí,
aby pozdvihla stát
jsoucí v naprostém úpadku
a toužícím lidu,
utlačovanému útrapami minulého zármutku,
hleděla zjednat bezpečnost a mír“*

(Karel IV. v úvodu svého zákoníku Majestas Carolina)

Vážené posluchačky,
vážení posluchači,

významný rok pro posluchače Univerzity Karlovy a její přátele je právě rok letošní, protože oslavujeme narození Otce vlasti Karla IV., a to 14. května 1316 v Praze. K tomuto výročí se pořádají zajímavé akce, jak na Univerzitě, fakultách i dalších institucích, kterých se mnozí z vás rádi účastní.

Je však třeba kromě oslav připomenout, že od začátku dubna budou k dispozici přihlášky pro studium Univerzity třetího věku na akademický rok 2016/17, pravidla ke studiu a Katalog nabízených oborů včetně jejich anotací.

V každém čísle zastoupí Žilinskou univerzitu v Žilině svým příspěvkem naše kolegyně z programu celoživotního vzdělávání aGAIN. Tato rubrika, bohužel obsahuje i smutnou zprávu, že jsme se rozloučili s naší milou kolegyní Mílou.

Příspěvky našich posluchačů, či spíše posluchaček, jsou z různých pohledů. Někdo rád cestuje, někdo své strasti ukryje do veršů a někdo si rád vymýšlí „téměř možné“ situace.

Na závěr opět několik zajímavostí a něco na procvičení mozkových zámočků.

Do jarního sluníčka vám přeju hodně zdraví

Anna Štěpánková

Obsah

☉ Aktuality z naší U3V	3
☉ Celoživotní vzdělávání dospělých – dobrovolnický projekt aGAIN	6
☉ Příspěvky našich posluchačů	9
☉ Zajímavosti	14
☉ Zábavný koutek.....	17

🕒 Aktuality z naší U3V

Naši milí posluchači, nejen pro Vás, ale i pro nové zájemce, jsme připravili, jako každý rok, novou nabídku vzdělávacích programů pro příští akademický rok 2016/2017.

Celkem je v nabídce 58 kurzů, které připravilo 27 kateder a ústavů FF. Velká řada je úplných novinek, některé kurzy se vzhledem k mimořádnému zájmu z Vaší strany budou opakovat.

Věnujte, prosím, velkou pozornost všem materiálům, které dostanete, ať už je to Katalog akcí, rozvrh hodin a zejména Pravidla pro studium U3V na FF UK. Předejdete tak různým nedorozuměním nebo zklamáním, kdy jste měli o kurzu jiné – vlastní představy. Když Vám nebude cokoli jasné, kontaktujte pracovníky Centra dalšího vzdělávání, rádi poradíme nejen s výběrem kurzu, ale i se sestavením Vašeho studijního plánu.

Pro letošní rok jsme pro Vás připravili **jednoduchý manuál** – přehled nejdůležitějších kroků a pokynů, jak jednoduše a snadno projít „přijímacím řízením“, správně podat přihlášku a pak už se jen těšit na studium.

Katalog vzdělávacích akcí bude k dispozici od 1. 4. 2016 do 30. 4. 2016:

- v tištěné podobě k vyzvednutí v úředních hodinách v CDV (možno i v pátek na hlavní budově FF, přestože úřední hodiny nejsou, rádi vyhovíme)
- současně bude uveřejněn i na našich webových stránkách: www.cdv.ff.cuni.cz
- součástí „balíčku“ bude i přihláška, Pravidla pro studium a rozvrh hodin

Pravidla pro studium U3V:

- podmínkou pro zapsání do studia je **maturita** + dosažení důchodového věku
- každý kurz má 9 přednášek (18 vyučovacích hodin)
- kurzy nabízíme:
  - **jednosemestrální** – bez ukončení, tzn. bez Osvědčení, probíhají v jednom akademickém roce, vždy pouze 1 semestr
  - **vícesemestrální** – probíhají v jednom akademickém roce, zimní i letní semestr, je nutné se zapsat do obou semestrů, ukončeny testem nebo závěrečnou písemnou prací, Osvědčení o absolvování, účast v Karolinu
  - **vícesemestrální/víceleté** – 1. ročník/jeden semestr v aktuálním akademickém roce, 2. ročník/druhý semestr v roce následujícím, do každého ročníku se zapisujete zvlášť. Pro postup do 2. ročníku musí být splněny předepsané podmínky (účast nebo zpracování seminární práce, vždy uvedeno v anotaci kurzu). Osvědčení o absolvování, účast v Karolinu. Bez absolvování 1. ročníku se nelze zapsat do 2. ročníku.
- **semináře** – většinou pouze v 1 semestru, pro přihlášení je třeba splňovat předepsané podmínky – viz anotace semináře
- **ukončení kurzu** – závěrečná písemná práce (v rozsahu 10 stran textu) nebo závěrečný test. Vše je **dobrovolné**.

Přijímání přihlášek: od 2. 5. 2016

- *elektronicky* – výhradně na adresu: Anna.Novotna@ff.cuni.cz
(Ize podávat již od 00:01 hod.)
- *osobně* – od pondělí 2. 5. 2016 (mimořádné úřední hodiny) od 9:00 do 15:00 h.
- místo předání přihlášky: pouze v sídle **CDV, Jindřišská 27, Praha 1, 5. patro**
- **Osobně v další dny** – do 31. 5. 2016 v úředních hodinách:
Pondělí – zavřeno
Úterý – 09:00 – 12:00 h.
Středa – 14:00 – 17:30 h.
Čtvrtek – 14:00 – 16:00 h.
Pátek – výuka na FF UK

Přijetí posluchače a úhrada poplatku:

- rozhodnutí o přijetí ke studiu bude rozesláno spolu s pozvánkou k zápisu během srpna 2016
- platba je stanovena poplatkem za 1 program, a to ve výši Kč 600,- za semestr, resp. Kč 800,- za semestr v případě kurzu „Kondiční cvičení pro seniory“
- platbu uhradte až po obdržení vyrozumění o přijetí ke studiu!

Dříve než vyjde Katalog vzdělávacích programů, nabízíme Vám přehled kurzů, na které se můžete těšit.

Jednosemestrální přednášky konané pouze v zimním semestru

Aktivní a úspěšné stárnutí (NOVINKA)
Česko-baltské vztahy od 10. do 19. století (OPAKOVÁNÍ)
Evropa v době železné, době římské a době stěhování národů (NOVINKA)
Jak poslouchat vážnou hudbu (NOVINKA)
Osobnosti knižní kultury 20. století (NOVINKA)
Ukrajina – křižovatky politických a kulturních dějin 19. a 20. století (OPAKOVÁNÍ)
Znalost znamená úspěšnost (NOVINKA)
Žena, rodina, manželství a rozvod v rakouském, uherském a československém právu v minulosti.
Vzdělání a volební právo žen (NOVINKA)

Vícesemestrální kurzy – zahájení v zimním semestru

Balkán jako křižovatka kultur – I. (NOVINKA)
Civilizace a národy starověkého Středomoří – 1. ročník (NOVINKA)
Český znakový jazyk pro začátečníky – I. (NOVINKA)
Čeština v proměnách času – I. (NOVINKA)
Etnologie – souvislosti a přesahy – I. (NOVINKA)
Hudba na evropských dvorech světských a církevních panovníků a velmožů – 1. ročník (NOVINKA)
Chcete porozumět současné škole? Aktuální témata a výzvy ve školní praxi – I. (NOVINKA)
Informační společnost 21. století – I. (NOVINKA)
Jak se žilo a pracovalo v 19. a 20. století v českých zemích – 1. ročník
Jedinec – rodina – společnost: obývaný prostor – 2. ročník
Poklady českého a evropského výtvarného umění – 2. ročník
Praktický kurz českého znakového jazyka pro pokročilé – I. – 3. ročník
Psychologie pro život – 2. ročník
Vybrané kapitoly světových dějin – 1. ročník (NOVINKA)
Země a lidé: Americký kontinent v dějinách – 1. ročník (NOVINKA)
Kondiční cvičení pro seniory – I.

Semináře konané pouze v zimním semestru

- Konverzační jazykový kurz – Francouzština pro seniory
- Konverzační jazykový kurz – Němčina pro seniory – 1. a 2. skupina
- Mluvit či nemluvit? (NOVINKA)
- Psychologické metody pro život (NOVINKA)
- Psychologické zajímavosti pro pokročilé – 3. ročník
- Trénink kognitivních funkcí (také paměti) (NOVINKA)

Jednosemestrální přednášky konané pouze v letním semestru

- Celoživotní učení a rozvoj člověka z pohledu třetího věku (NOVINKA)
- Kapitoly z italských dějin (NOVINKA)
- Pán je herec? O hercích a herectví z různých stran (OPAKOVÁNÍ)
- Shakespeare a kultura anglické renesance (NOVINKA)

Vícesemestrální kurzy konané v letním semestru

- Balkán jako křižovatka kultur – II. (NOVINKA)
- Český znakový jazyk pro začátečníky – II. (NOVINKA)
- Čeština v proměnách času – II. (NOVINKA)
- Etnologie – souvislosti a přesahy – II. (NOVINKA)
- Chcete porozumět současné škole? Aktuální témata a výzvy ve školní praxi – II. (NOVINKA)
- Informační společnost 21. století – II. (NOVINKA)
- Každodenní život starých Egyptanů – 1. ročník (OPAKOVÁNÍ)
- Lidé v pohybu. Fenomén migrace v naší společnosti – 1. ročník (NOVINKA)
- Praktický kurz českého znakového jazyka pro pokročilé – II. – 3. ročník
- Psychologie pro život – 1. ročník (OPAKOVÁNÍ)
- Velké postavy antického světa 3a – Řecko – 1. ročník (NOVINKA)
- Země a lidé: Americký kontinent v dějinách – 1. ročník (OPAKOVÁNÍ)
- Kondiční cvičení pro seniory – II.

Semináře konané pouze v letním semestru

- Jazykový kurz – Latina pro seniory
- Konverzační jazykový kurz – Angličtina pro seniory – 1. a 2. skupina
- Konverzační jazykový kurz – Ruština pro seniory
- Praktická cvičení z paleografie a historické chronologie pro genealogy a regionální historiky – IV.
- Příběhy ze života – poradenský seminář (NOVINKA)
- Psychologické hry pro seniory
- Psychologické charakteristiky známých osob (NOVINKA)

Připomínáme, že je pro posluchače k dispozici **počítačová učebna** v suterénu v místnosti

S131 každý pátek vždy od 9,00 do 14,00 hodin.

V učebně je služba, která vám poradí, když si nebude vědět rady s technikou.

Přednášky nahrávané do **České televize** si můžete poslechnout, když do okénka VYHLEDEJ, zadáte:

iVysílání Univerzita Karlova

☉ Celoživotní vzdělávání dospělých – dobrovolnický projekt aGAIN

Spomienka na Mílu...

S Mílou Dolečkovou som zažila krásne chvíle na dvoch veľkých aktivitách.

Prvý krát som sa s ňou stretla v Žiline.

Bolo to v apríli 2013. Do Žiliny na U3V pri ŽU v Žiline zavítala 6 – členná skupina študentov „Kvetiniek“ z partnerskej Univerzity tretieho veku Filozofickej fakulty Karlovy z Prahy na 3 – týždňový výmenný pobyt v rámci projektu GAIN – Gruntvig.

Boli to prvé „lastovičky“, ktoré k nám do Žiliny neprileteli z juhu, ale zo západu. Už vtedy si vyslúžili môj veľký obdiv. Prísť do úplne cudzieho prostredia medzi úplne nových ľudí a zároveň predniesť svoje poznatky z aktivít pre dobrovoľnícke pôsobenie seniorov formou vlastnoručne pripravených a odprenášaných prednášok - to vyžadovalo veľkú dávku odvahy a sebavedomia.

Hneď ako začalo ich prednáškové „turné“, môj obdiv narástol ešte viac a tešila som sa netrpezlivo na každú ich prednášku.

Musím sa priznať, že s veľmi veľkou zvedavosťou som sadala do lavíc aj pred prednášku Míly Dolečkovej „**Cestování starších v náročných podmínkách**“ (Peru, Laponsko, Nepál,..)“. Rada cestujem aj teraz a toto bola malá výzva...

Pred nás predstúpila Míla „žieňa“ príjemného vzhľadu. Na stole mala veľkú zásobu diapozitívov, kníh a fotiek. Rezko zapla diaprojektor a naše putovanie po neznámych miestach, krajinách a „kopcoch“ začalo. Jej zaujímavé rozprávanie obrazovo i slovne nás tak pohltilo, že prestali sme mať pojem o čase. Pred nami sa otvárala panoráma neuveriteľného množstva turistických aktivít, ktoré zažila spolu s vlastnou rodinou i turistickou rodinou v rôznych častiach sveta. Bolo to úžasné putovanie...

Druhý krát som sa s ňou stretla v Prahe.

Bolo to v októbri 2013. Bola som členkou našej prvej skupiny z U3V ŽU, ktorá na oplátku zavítala na 3 – týždňový výmenný pobyt na U3V FF UK Praha.

Pre nás už to nebol celkom neznámy pobyt, pretože nás v Prahe čakala kamarátska šestica „Kvetiniek“, ktorá spolu s ostatnými členmi U3V FF UK Praha pre nás pripravila pobyt plný zaujímavých aktivít, programu i stretnutí so zaujímavými osobnosťami.

Po celé tri týždne sa nám naši hostitelia neúnavne venovali a medzi nimi aj Míla – kvetinka „Aloe vera“. Len tak na okraj pripomeniem, že „Aloe vera“ je zdrojom širokého spektra vitálne dôležitých elementov. Myslím, že Míla za touto charakteristikou kvetinky, ktorú si pre tento projekt vybrala – vôbec nezaostávala. Míla ma milo prekvapovala deň, čo deň. Jej neúnavnosť a trpezlivosť bola pre mňa žiarivým príkladom, hlavne vo chvíľach, keď som sa už v duchu vzdávala. Dobré mi padli aj naše spoločné podvečerné pražské spoločné posedenia v cukrárni.

Bola nám aj výbornou sprievodkyňou na celodennom výlete „Trójsky zámek – Botanická záhrada v Tróji - skleníky Fata Morgana“ a na večernom divadelnom predstavení v Národnom divadle „Sluha dvoch pánov“.

V krásnom jesennom počasí sme prešli celý areál botanickej záhrady a skleníky „Fata Morgana“. S Mílou sme sa spolu pustili aj po kamenných chodníkoch „Japonskej záhrady“ a dávali pozor na seba navzájom i na „tobiiši“, aby sme nebudaj nezakopli a neskĺzli mimo chodníček aj do niektorého jazierka. Bol to krásny deň – deň so záplavou kvetov, stromov a porastov rôznej veľkosti. Bol to deň strávený v príjemnej atmosfére a v spoločnosti príjemných „Kvetiniek“ - senioriek – študentiek U3V FF UK Praha.

Na večerné predstavenie v Národnom divadle s Mílou spomínam s úsmevom na tvári. Najprv tomu predchádzal „boj s časom“ vďaka malému meškaniu pražskou MHD. Určite pri nás stála „šťastena“, pretože do divadla sme nakoniec dorazili tesne pred posledným zvonením, čo len prispelo k umocneniu dobrej nálady v príjemnom prostredí, v príjemnej atmosfére i príjemnej spoločnosti našej sprievodkyne. Predstavenie prebiehalo vo výbornej veselej atmosfére. Herecké výkony divadelných umelcov len znásobili dobrý pocit z krásneho večera.

Tak toto je len malý zlomok toho, čo som s Mílou zažila...

Bolo mi a je mi smutno, že už Míla medzi „Kvetinkami“ chýba.

Spomienky na ňu zostali v mysli, na fotkách...

Kniha života pre Mílu zavrela sa.

Život čestný žila - to každá stránka hlása.

Ďakujeme za „moudro“, ktoré si roky dotvárala...

Ďakujeme za to, že si nám kúsok z toho venovala...

Ing. Anna Frličková

Študentka U3V ŽU Žilina

Účastníčka 3 – týždňového výmenného pobytu

v rámci programu GAIN – Gruntvig

Vzpomínání

V každém čísle našeho časopisu je příspěvek buď našich nebo slovenských účastníků dobrovolnického programu GAIN, který se uskutečnil v letech 2012 – 2014.

Cílem tohoto programu byla výměna zkušeností v oblasti vzdělávání v seniorském věku mezi Univerzitou třetího věku Žilinské univerzity v Žilině a Univerzitou třetího věku Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Z obou stran se programu zúčastnilo 6 posluchačů, resp. posluchaček.

Začátek byl docela rozpačitý, protože jsme nevěděly, do čeho jdeme, tak jak to bývá, když se dělá něco poprvé. Podle programu projektu bylo potřeba zaznamenat už naše první kroky na webovou stránku a tím informovat skupinu v Žilině. Pomalu jsme se poznávaly, i když spíše pod svým pseudonymem z rostlinné říše. Každá z nás si zvolila rostlinu, která nám byla sympatická, nebo jsme k ní měly nějaký osobitý vztah a pod jejím názvem jsme vystupovaly na internetu. Velmi užitečnou a léčivou rostlinu si vybrala Míla. Když jsme se jí ptaly, proč zrovna Aloe vera, odpověděla „No, vždyť je užitečná“. To bylo opravdu trefné, protože Míla byla vždy nápomocná při jakémkoli problému, který se kdy vyskytl, a dokázala najít řešení. Lásky ke sportu ji dodávala velkou sílu. Mnohokrát běžela Velkou Kunratickou, Jizerskou padesátku, věnovala se dalším sportům a každoročně připravovala letní tábory pro děti, a ještě v říjnu 2015 se zúčastnila orientačního běhu.

Dnešní doba je zaměřena především na mládí a lidi, kteří nejsou v tzv. produktivním věku, jsou zbyteční a možná i překáží v rychlém až překotném běhu života. Ale slogan „Tahle země není pro starý“ není zrovna vhodný.

Nedávno vysílala česká televize dokumentární pořad s názvem „Místo na slunci“. Dokument představoval lidi, kteří se i přes svůj pokročilý věk dokáží nejen postarat sami o sebe, ale svými dovednostmi a zkušenostmi jsou prospěšní svému okolí. Výhodou stáří je, že odpadá povinnost zaměstnání, práce i vyplnění volného času závisí na aktivitě každého z nás. To znamená: také se nemusí dělat nic, jen je možné odpočívat, ale právě toto neplatilo pro naši Mílu. Její diář byl zaplněný na týdnů dopředu a svoje **místo na slunci** skutečně měla.

Bohužel, před Vánoce jsme se s ní rozloučili a zbyly nám jen vzpomínky.

Slunečnice, Chrpa, Pampeliška, Fialka a Karafiát

☉ Příspěvky našich posluchačů

Vzpomínka na loňské Velikonoce

Na sobotu 28. 3. 2015 jsme si naplánovali náš první loňský rodinný výlet – já matka Eva, můj manžel Zdeněk, naše dcera Martina a její tchýně Evička. Na přání dcery to měl být výlet do Karlových Varů, kam se již nějakou dobu chystáme, ale tato lokalita nám není souzena, neboť vždy tento výlet něco překazí. Všichni jsme byli relativně zdraví, také počasí vypadalo slušně, na přelom března a dubna Dagmar Honsová potvrdila krásné počasí, takže nebylo o čem přemýšlet. Společně jsme naplánovali trasu, významné pamětihodnosti a zajímavosti, které ve městě navštívíme, ve které pro nás vhodné restauraci se naobědváme, ve které cukrárně si dáme kávu a zákusek a kam se v případě zbývajících času vypravíme a ještě jsme měli záložní trasy a pamětihodnosti.

Ale co se nestalo. Ty prokleté Karlovy Vary! Dva dny před odjezdem Dagmar Honsová radikálně změnila předpověď počasí, z krásného téměř letního na počasí příšerné a nevlídné. Také tchýně Evička onemocněla a nebyla schopná zúčastnit se rodinného výletu. Já, ač jinak nerozhodná, jsem prohlásila, že nikam nejedeme, že se výlet uskuteční jindy, až budou vhodnější podmínky. Ale narazila jsem. Naše dcera Martina naopak na výletě trvala, protože s tím počítá a vše zařídila tak, aby mohla jet.

Další lokalitu vhodnou na náš výlet hledal manžel s dcerou. Dle předpovědi počasí na internetu vybrali náhradní lokality: Kunětickou horu, Litomyšl nebo Strakonice. Představa pěšího výstupu na Kunětickou horu se mi moc nelíbila, v Litomyšli jsme již několikrát byli, nehledě na to, že v lepším počasí je tam mnohem přívětivěji, takže zbyly Strakonice.

V sedm hodin ráno jsme nasedli na Černém Mostě do auta, nastavili GPS (navigaci), v Podolí vyzvedli dceru a pokračovali směrem Strakonice. Cestou jsme uvažovali, jak hrozné počasí asi musí být v Karlových Varech, když celou cestu mrholilo a byla zima. Ve Strakonících jsme pohodlně zaparkovali blízko centra u městského úřadu (možné pouze o víkendů a v noci) a vydali se na průzkum města. Dudácká metropole nás přivítala lezavou zimou. Nenechali jsme se ale odradit nevlídným počasím a doufajíc v příznivý obrat jsme vykročili směrem k Velkému náměstí, kde jsme hodlali obdivovat historické měšťanské domy. Nakonec ovšem zůstalo jen u Masných krámů, na nichž nás upoutal štít s býkem vedeným na porážku. Pak už jsme byli tak promrzlí, že už nás nezajímala ani sgrafity zdobená radnice, ani spořitelna a místo prohlídky pamětihodností jsme se začali poohlížet, kde bychom se mohli ohřát. Sobotní pozdní dopoledne bylo ovšem k uskutečnění našich plánů tou nejméně příznivou dobou. Obchody právě zavíraly a do otevření místních pohostinských zařízení ještě zbývalo několik desítek minut.

Celí promrzlí a bez zájmu jsme tak minuli dům, v němž před svým zvolením do Říšské rady pronesl projev TGM, a naše tváře se rozjasnily teprve, když jsme spatřili lákavě vyhlížející cukrárnu. Zevnitř vypadala ještě lépe než zvenku a bylo tam teplo. Dorty byly tak dobré, jak vypadaly, a kafe také ušlo. Dost dlouho jsme váhali, jestli už máme z cukrárny odejít. Personál nás už považoval za štamgasty a sdělili nám, že otevřeno mají do 18 hodin. Nakonec jsme přece jen z cukrárny odešli se slibem, že se vrátíme, i když s námi nepřijde zákon.

Mezitím konečně zpoza mraků vykouklo slunce a začalo se oteplovat a my s lepší náladou a s nově nabytými silami vyrazili do Rennerových sadů hledat zbytky opevnění a městských bran. Časem jsme pochopili, že to opevnění existuje již jen na obrázcích a že mapka, podle které jsme ho hledali, ukazuje místa, kde zbytky stály ještě v 19. století. Nezbylo nám tedy než se spokojit s pomníky mistra Jana Husa a strakonického mecenáše Antonína Rennera (1816–1876).

Po krátké zastávce u barokního morového sloupu na Palackého náměstí jsme pak konečně zamířili k hradu, z jehož obranné věže zvané Rumpál jsme si chtěli „prostudovat“ půdorys hradních objektů a historického jádra města. Vnitřek hradu byl ovšem v rozporu s informacemi z internetu zavřený, a tak jsme se museli spolehnout na vlastní představivost. Zvenku vypadal hrad velmi dobře a z informačních tabulí i od Martiny jsme se dozvěděli jeho historii i která část k čemu sloužila. Velmi nás pobavil hradní příkop, kde běžaly koně, kozy, slepice, kachny a husy. Jedna pěkně vykrmená husa si hověla v něčem, co vypadalo jako pekáč, což nás podnítilo k dohadům, jestli je na řadě, nebo pekáč má snad jiný účel.

Z hradu jsme se do města vrátili po nové ocelové lávce z roku 2009, která je jak pro pěší tak i pro cyklisty. Po vydatném obědě v restauraci U Kalicha jsme měli naplánovanou naučnou stezku Švandy dudáka (11 km), ale tu jsme vzhledem k přílišné nasycenosti museli zrušit, a tak jsme se na Velkém náměstí s gajdošem alespoň vyfotili.

Dále jsme pokračovali v dalším bodě našeho plánu – jeli jsme do Hoslovic, kde se nachází „středověký“ vodní mlýn a hlavně se tam jede autem. (Při našich rodinných výletech vždy musíme navštívit alespoň jeden mlýn, ať vodní či větrný.)

Cestou nás na kopci poblíž Kraselova upoutala impozantní bílá stavba. Po krátkém rozmýšlení jsme se rozhodli zastavit a nelitovali jsme. Samotný objekt byl sice zavřený (jednalo se o poutní kostel sv. Anny), ale návrší bylo obsypáno rozkvetlými fialkami a nabízelo pěkné výhledy na Strakonice.

Z Hoslovic, které se rozkládají na kopci, vedla k vodnímu mlýnu cesta upravenou obcí, a dále malebnou krajinou a lesem. Mlýn byl díky množství lidí, kteří se trousili zpět do vesnice, tušit již z dálky. Vyvěšené cedule hlásaly, že se zde konají slavnosti „VELIKONOCE NA MLÝNĚ“ - pletení pomlázek, zdobení kraslic, ochutnávky jidášů, mazanců, pučálky, medoviny, čajů a domácích marmelád, to vše za producírování Malé dudácké muziky ze Strakonic. Ještě jsme zahlédli Pana Otce, jak uklízí. Bylo jasné, že akce již končí, většina návštěvníků (vesměs rodiče a prarodiče s malými dětmi) totiž právě odcházela. To nám však příliš nevadilo, díky tomu jsme si mohli v klidu prohlédnout nejen hráz s rybníkem, ale také jednotlivé místnosti s množstvím náradí a mlýnské složení. Mlýn i příslušné budovy a ostatní zařízení za tu zajíždku a zacházku rozhodně stály. Jen nás trochu zarazilo, že středověký mlýn vypadal jak zbrusu nový.

Z Hoslovic jsme už jeli domů, i když jsme si vzpomněli, že v cukrárně na Velkém náměstí ještě mají otevřeno. Nakonec domněnka, že už budou stejně za 15 min zavírat a že dorty budou vyprodané, způsobila, že jsme již ve Strakonicích nezastavili.

Ač to tak zpočátku nevypadalo, byl to výlet vydařený, počasí nám přálo, rodina se utužila a všichni si přišli na své.

*Eva Milada
posluchačka U3V FF Praha*

Recese

Toho listopadového rána byla zima, která zalézala do kabátu a nutila mě cvakat zuby. Svoji zásluhu na tom měla i hustá mlha, která se válela všude kolem celou cestu k metru. Cestou po schodech do metra zase fičel průvan, který mi rozcuchal pracně vytvořený účes. Vagón, který se přiřítíl do stanice, byl naštěstí poloprázdný, a tak jsem si spokojeně sedla a s úlevou se rozhlédla kolem. Pohled na spolucestující mně vůbec nepřidal k moji ponuré náladě. Cestující buď ještě dospávali, nebo bez jakéhokoli výrazu hleděli před sebe.

Na příští stanici nastoupil mladík s notebookem, obřadně se posadil uprostřed vagonu, povolil si šátek na krku a na kolenou si rozevřel již zmíněný notebook. Z aktovky vyndal starý telefon, vytočil na něm číslo a pak s klidem řekl do sluchátka: „Prosil bych černou kávu s mlékem a dvěma kostkami cukru. Děkuji,“ a zavěsil. Potom vytáhl zápisník, do kterého chvíli vážně zíral a pokyvoval souhlasně hlavou. Ještě chvíli zůstal v zamyšlení, pak zápisník odložil a začal se věnovat psaní do notebooku bez toho, že by věnoval pozornost rozruchu, který svým vystoupením způsobil. Zato cestující se na něj soustředili. Dokonce i ti, co původně spali. Nikdo totiž nevěděl, co to má znamenat a tak se na sebe začali usmívat, a dokonce si někteří nenápadně ťukali chápavě na čelo. Jeden pán dokonce pobaveně pronesl polohlasně: „Je to cvok.“

Vagón cestujících se v tu chvíli viditelně rozdělil na dva tábory. Někteří dávali pokyvováním hlavy svůj souhlas, ale pár z nich tušilo, že to nebude všechno a tak s napětím čekali, co se bude dít dál.

A dělo se!

V příští stanici se otevřely dveře a do nich vstoupil číšník ve fraku, bílé košilí a černým motýlkem pod krkem. Na pokrčené ruce nesl táč, na něm šálek vonící kávy, v malé konvičce mléko a na mističce dvě kostky cukru. Vážně se rozhlédl po celém vagonu. Zkušeným pohledem přehlédl cestující a nahlas pronesl:

„Kdo si tady prosím objednal kávu?“

Emma Hůlová

Příjemně prožitý den

Dnes jsem po 14 dnech marodění, kdy jsem se stále neúspěšně léčila, seděla zavřená doma, byla mrzutá a připadala si jak tygr v kleci, konečně vyšla z domu ven do ulic mezi lidi. Sice jsem byla unavená a sotva jsem lezla, ale vyplatilo se.

Šla jsem na FF UK na přednášku „EMOCE“ MUDr. Radkina Honzáka. Už jen to, že jsem potkala mnoho známých příjemných tváří, mě moc potěšilo a zlepšilo náladu.

A potom zlatý hřeb dne – MUDr. Radkin Honzák. Již jen to jméno, to je pojem. Seděla jsem ve druhé řadě a hltala jeho slova, plynulý projev, jeho britký humor. Jako vždy, jeho přednáška nezklamala. Ten člověk je skvělý odborník, vyprávěč a bavič. Jeho humor je mně, ale asi i většině posluchačů, velmi blízký a jeho přednášky jsou úžasné. Měl vtipnou prezentaci a mnoho krásných řečí. Při jeho vyprávění je škoda si dělat poznámky, je potřeba ho poslouchat.

Po přednášce jsem šla s kamarádkou do univerzitní kavárny. Ta také nezklamala, jak káva, tak i kavárna. Byl to další velký zážitek. S kamarádkou jsme si krásně popovídaly, naplánovaly dovolenou na kole, na horách, u moře a mnoho dalších důležitých věcí.

Z univerzity jsem plna dojmů z přednášky zamířila do městské knihovny půjčit si literaturu, kterou nám MUDr. Honzák doporučil.

Sice jsem již drahnou dobu v knihovně nebyla, ale ještě jsem si pamatovala, že přímo proti vchodu bývala moje oblíbená papírová kartotéka, kde jsem vždy snadno dohledala požadované knihy. Ovšem kartotéky tam nebyly, asi je někam přestěhovaly. Abych neztrácela čas, zeptala jsem se mladého hochy v informacích, kde ty kartotéky najdu. Chlapec nejdřív vůbec nevěděl, na co se ho ptám, a když pochopil, tak mi sdělil, že takové kartotéky tu nikdy nebyly a poslal mě k PC, kde si prý vše najdu. To mě nevyvedlo z míry a knihy jsem na PC vyhledala.

Dlouho jsem se mezi vybranými knihami rozhodovala, až nakonec jsem se ke svému údivu rozhodla pro knihu, kterou jsem již dlouhou dobu v knihovně hledala, ale nikdy jsem ji v regálech nenacházela. Kniha tam sice dnes také nebyla, ale mladý hoch v informacích mi sdělil, že je to kniha, kterou je nutné si objednat a počkat, až mi ji donesou z depozitáře. Tak se také stalo, a já si s velkou radostí z městské knihovny odnesla klenot, kterého si velmi cením, je kniha od Maxe Branda (původním jménem Frederik Schiller Faust) HVÍZDAVÝ DAN. Možná se mi budete smát, ale já tuto knihu četla jako dítko školou povinné, ale hlavně, před mnoha a mnoha lety ji český rozhlas vysílal jako četbu na pokračování, a ta četba byla tak krásně vyvedená, že na ni dodnes nostalgicky vzpomínám. Ta kniha je pro mě jako vzácná trofej. Teď jen nevím, zda si ji mám přečíst, a možná si zkazit krásnou vzpomínku, nebo ji vrátit s tím, že jsem ji sice dohledala, mám ji doma na nočním stolku, přečíst ji mohu, ale nemusím.

Eva Milada

Básnička vznikla v předvánočním čase a už se nepodařilo ji zařadit do vánočního čísla. Čas je neúprosný a Vánoce si vyměnily místo s Velikonocemi. Nehodilo by se upravovat básničku velikonočně, protože by nebyla autentická. Byla napsána v brzkých ranních hodinách v den, kdy jsem opouštěla nemocniční lůžko a těšila se, že se opět uvidím se svými kamarádkami. Po deseti dnech v nemocnici si člověk uvědomí, jak moc mu přátelé chybí, jak moc je má rad, a že je ke svému životu nutně potřebuje. Pro lepší porozumění závěru básně uvádím, že má rodina žije v USA.

Červotoč

Co to vrže a skřípe v mé skříni,
červotoč, co vůbec není líný.
Jaké chmury a obavy mě ruší,
co nedají spát unavené duši.
Noci temnota je jako slepota.

Až ráno slunce přinese,
život ve mně opět ozve se.
S elánem vykročím do světa,
kde pro mě růže rozkvétá.
Není jen rozvítá, ale i trnitá.

Vše kolem nás má rub a líc
a my si nemůžeme přát víc.
Budoucnost je jako ruleta
neznámá a zakletá.
Výsledek vložených investic
nemusí znamenat vůbec nic.

Přicházejí krásné Vánoce,
probouzejí v lidech emoce.
Vánoce, čas vůně jehličí, cukroví a svíček,
vzpomínky zasuté od dětství pod křídla víček.
Těším se na své přátele, můj fanda klub,
se kterým mi bude lépe, co by dup.

Vidino krásná vábivá,
rodinko moje vzdálená...

Ing. Věra Šrámková

Pozn. redakce: Bylo by nám líto básničku neotisknout.

🕒 Zajímavosti

Tip na výlet – k výročí narození Karla IV. se hodí navštívit

Karlštejn

Jeden z našich nejznámějších hradů založený v roce 1348 českým králem a římským císařem Karlem IV. jako místo pro uložení sbírek svatých relikvií a královských korunovačních klenotů. Po dokončení stavby v roce 1365 byla vysvěcena kaple sv. Kříže, kde je uchováván soubor 129 gotických deskových obrazů Mistra Theodorika, největší portrétní galerie českých panovníků a světců ze 14. století. Kromě návštěvnických okruhů se na Hradě konají různé kulturní akce, včetně Noci na Karlštejně podle známého filmu Zdeňka Podskalského.

Víte, že

v roce 1948 založil protialkoholní oddělení psychiatrické kliniky nemocnice U Apolináře v Praze a v roce 1951 první záchytnou protialkoholní stanici na světě – český psychiatr **doc. MUDr. Jaroslav Skála**. Z počátku zde uplatňoval svérázný režim, kdy o nově příchozí pacienty záchytky se v rámci terapie byli nuceni starat pacienti protialkoholního oddělení, aby měli na očích, jak vypadá, když opilý přichází do styku se svým okolím. Zabýval se i výzkumem, prevencí a léčbou závislostí na psychoaktivních látkách.

Měsíček zahradní *Calendula officinalis*

Zpravidla *jednoletá bylina* (zřídka dvouletá) až s 50 cm vysokou lodyhou. Listy jsou až 12 cm dlouhé a chlupaté. Na konci lodyhy jsou oranžově žluté květy. Měsíček zahradní květe od června do podzimu. Vyskytuje se v Evropě i v Orientu. U nás se od pradávna pěstuje a zřídka zplaňuje.

Užívá se květ.

Sbírají se obvodové květy bez lůžka. Suší se rychle ve stínu. Umělá teplota nesmí být vyšší než 40°. Droga je slabého pachu, chuti slané, trpké a nahořklé. Musí být chráněna před světlem. Také snadno přijímá vzdušnou vlhkost, a proto se doporučuje občasné přesušení. *Obsahuje* silici, saponin, různé karotenoidy, kyselinu salicylovou a hořčin kalenden. *Povzbuzuje* sekreci žluče, *zastavuje* růst bakterií, *urychluje hojení* hnisavých a špatně se hojících ran se zánětlivým okolím a *užívá se* proti plísním a při bércových vředech.

Užívá se vnitřně v nálevu (1 – 2 čajové lžičky drogy na ½ l vody) ke

zvýšení sekrece žluče, při žloutence, při chorobách jaterních, zevně k ošetření špatně se hojících a hnisavých ran.

Poznámka:

Květy měsíčku zahradního jsou též významným kosmetikem. Odvar zjemňuje pleť a činí ji vláčnou. Bývá kombinován ještě s jinými druhy kosmetiky působivých bylin, Květu se často používalo k falšování šafránu.

Zdroj: Naše rostliny v lékařství

Korbelář, Endris, Krejča, Avicenum, Praha 1970

Četba

Autoři: Jiří Slavíček a Petra Svoboda

Pařížské postřehy Jiřího Slavíčka alias Adolfa Bašty, novináře francouzského rozhlasu a Rádia Svobodná Evropa

Memoárový průvodce Paříží má netradiční formu živého interview. Postřehy známého českého novináře žijícího čtyřicet let ve Francii jsou řazené do několika tras městem a nabízí čtenáři vtipnou, milou, praktickou i vzdělávací příručku při poznávání Paříže a jejího genia loci.

Otázky Jiřímu Slavíčkovi pokládala česká novinářka Petra Svoboda, která se do Paříže vydala v květnu 2008 za účelem sepsání této knihy.

Ukázka z knihy:

2. TRASA

Jak je to s alkoholismem v politických kruzích?

Když se člověk podívá na mapu Francie, snadno pochopí, že bojovat proti alkoholismu je tu obtížné, protože většina poslanců je z vinařských krajů – ona totiž většina krajů je vinařských. Že by nějaký poslanec z Dijonu nebo Bordeaux prohlásil něco proti alkoholu a vínu především? To by byl sebevrah. Reklama kontrovaná Bruslem tvrdí, cituji:

„Pijte víno, ale s mírou.“ Já osobně mám mnohem raději starou francouzskou reklamu ze sedmdesátých let minulého století, která v podstatě stále platí: „Nepijte alkohol. Pijte víno!“ Francouzi neustále kritizují USA, nicméně rádi slyší, že výzkum amerických univerzit dokázal, že Francouzi žijí díky vínu v průměru déle než ostatní národy. A v oněch sedmdesátých letech to došlo tak daleko, že na lékařské doporučení se do dětských lahví s dudlíkem lilo deci vína...

Francouzští lékaři dříve skutečně doporučovali nalévat víno i dětem, protože jim to zpevní kosti a zlepší krev. Na severu namáčejí dudlíky do tvrdého alkoholu a v Bretani na venkově se pije calvados od útlého věku. Američané tomu nechtěli věřit, ale ten, kdo pije víno, se dožívá o pět až šest let více než ti, kdo nepijí.

🕒 Zábavný koutek

K operám přiřadte skladatele

Richard Strauss Carmen	La Bohéma
Engelbert Humperdinck V studni	Fidelio
Ludwig van Beethoven	Salome
Carl Maria von Weber	Tosca Růžový kavalír
Geoges Bizet	Madame Butterfly Čarostřelec
Giacomo Puccini	Perníková chaloupka
Vilém Blodek	Elektra Turandot

Vymyslete co nejvíce podstatných jmen na tři písmena v 1. p. j. č.
Bič, cíl, díl, fík ...

Rodiče mají 5 dětí. Polovina z nich jsou dívky.

Místo **X** doplňte správné číslo

2   4   x   16

2   5   7

Na závěr ještě trochu poezie, která je přeposílána internetovou poštou

Báseň stařenky

Tuto báseň zapsala žena, která zemřela v oddělení pro dlouhodobě nemocné. Personál nemocnice báseň našel mezi jejími věcmi, a tak se jim líbila, že ji opsali a pak putovala po celé nemocnici a dál.

Poslyšte, sestro, když na mě hledíte,
řekněte, koho to před sebou vidíte.
Ach ano, je to jen ubohá stařena
s divnýma očima a napůl šílená.

Odpověď nedá vám, jídlo jí padá,
nevnímá, když po ní něco se žádá,
o světě neví, jen přidělává práci,
boty a punčochy napořád ztrácí.

Někdy je svéhlavá, jindy se umí chovat,
už potřebuje však krmit a přebalovat.
Tohleto vidíte? Tohleto myslíte?
Sestřičko, vždyť o mně vůbec nic nevíte.

Budu vám vyprávět, kým vším jsem bývala,
než jsem se bezmocná až sem k vám dostala.
Miláčkem rodičů, děvčátkem, tak sotva
deset let,
s bratry a sestrami slád život jako med.

Šestnáctiletou kráskou, plující v oblacích,
dychtivou prvních lásek a pořád samý smích.
V dvaceti nevěstou se srdcem bušícím,
co skládala svůj slib za bílou kyticí.

A když mi bylo pár let po dvaceti,
já chtěla šťastný domov po své děti.
Pak přešla třicítka a pouta lásky dětí,
jak rostly, už mohli jsme uzlovat po paměti.

A je mi čtyřicet, synové odchází,
jenom můj věrný muž pořád mě provází.
Padesátka přišla, ale s ní další malí,
co u mě na klíně si jak ti první hráli.

Však začala doba zlá, můj manžel zesnul
v Pánu,
mám z budoucnosti strach, někdo mi
zavřel bránu.

Život jde dál, mé děti mají vrásky
a já jen vzpomínám na ně a na dny lásky.

Příroda krutá je, i když byl život krásný,
na stará kolena nadělá z nás všech blázny.
Tělo mi neslouží, s grácií už je ámen,
kde srdce tlouklo dřív, dnes cítím jenom
kámen.

Však vprostřed zkázy té mladičká dívka
žije
a srdce jí, byť hořce, tam uvnitř pořád bije.
Vzpomíná na radost, na žal, co
rozechvívá,
vždyť pořád miluje a nepřestala být živá.

Málo bylo těch let a netáhla se líně,
já smířila se s tím, že všechno jednou mine.
Otevřete oči, sestřičko, teď, když to
všechno víte,
neuvidíte seschlou stařenu... teď už - MĚ
uvidíte!

Uzávěrka pro příští číslo je 5. června 2016

Těšíme se na Vaše příspěvky – redakce Klubu posluchačů a absolventů U3V FF UK

Příspěvky zasílejte na e-mail: ff-blogklub@seznam.cz

Příští číslo, pokud pošlete příspěvky, vyjde v červnu – předem děkujeme za spolupráci

Praha 10. března 2016